

ואחד, כלם מסתכלים לאמצע,
משום שהאמצע נוטל אותם,
וכלם נוסעים בשביל האמצע.

אלו שעומדים באמצע, כלם
ממנים בשירה. ואלו של הימין
אומרים שירה, שעולה הרצון
למעלה ואומרים קדוש ואלו של
השמאל אומרים שירה, ועולה
הרצון למעלה ואומרים ברוך.

קדוש למעלה, וברוך למטה.
אלו שעומדים למעלה לצד ימין,
לוקחים קדשה ומתחברים
בקדשה בכל אותם שיודעים
לקדש את רבונם ביחוד של סוד
החכמה. ואלו שעומדים
בשמאל, נוטלים קדשה,
ומתחברים בכל אותם שלא
יודעים לקדש את רבונם כראוי.
וכלם פלולים אלה באלה ביחוד
אחד ונקשרים זה עם זה, עד
שכלם נעשים קשר אחד ורוח
אחת, ומתקשרים עם אותם
שלמעלה להיות הכל אחד
ולהפיל זה עם זה.

מהמקום הזה יונקים כל אותם
פעלי החכמה שעומדים לרעת
במראה או בסוד החלום, משום
שנביאים יונקים מלמעלה, ובעלי
החלום או המראה יונקים מכאן.
ויכשמתחבר מקום זה במקום
שלמעלה בקשר אחד, אזי
הנביאים יונקים ממעלה וממטה
בקשר אחד.

ומשום כך יש משל בדבריהם,
שאין נבואתם מצחצחת כראוי
כמו שהיה במשה, שנבואתו
היתה מצחצחת בכל. משום
שאור יוצא מלמעלה במקום
שכל האורות יוצאים ממנו,
ומגיע לרובתו, ומשם הוא יונק
את נבואתו ומאיר מה שלא היה
או לכלם, לכל שאר הנביאים.

נביאין. אינון מאריהון דחלמא, מאריהון דמראה, פלהו ינקי מאתר דא

פלהו אסתכין לאמצעיתא. בגין דאמצעיתא
איהו נטיל לון, וכלהו נטלו בגיניה
דאמצעיתא.

אלין דקיימי באמצעיתא, פלהו ממנן
בשירתא. ואלין דימינא אמרי שירתא,
דסלקא רעותא לעילא, ואמרי קדוש. ואלין
דשמאלא אמרי שירתא, וסלקי רעותא
לעילא, ואמרי ברוך. קדוש לעילא, וברוך
לתתא.

אלין דקיימי לעילא לסטר ימינא, נטלי
קדשה, ומתחבראן בקדושה, בכל
אינון דידעי לקדשא למאריהון, ביחודא
ברזא דחכמתא. ואלין דקיימי בשמאלא,
נטלי קדשה, ומתחבראן בכל אינון דלא ידעי
לקדשא למאריהון פדקא יאות. וכלהו כלין
אלין באלין ביחודא חדא, ומתקשראן דא
בדא, עד דכלהו אתעבידו קשורא חדא,
ורוחא חדא, ומתקשרן באינון דלעילא,
למהוי כלא חד, לאתפללא דא בדא.

מאתר דא, ינקי כל אינון מאריהון דחכמתא,
דקיימן למנדע במראה, או ברזא
דחלמא, בגין דנביאים ינקי מלעילא. ואלין
מארי דחלמא, או דמראה, ינקי מהכא. וכד
מתחברא אתרא דא באתרא דלעילא בקשורא
חדא, פדין נביאים, ינקי מעילא ומתתא,
בקשורא חדא. (דף רמ"ז ע"א).

ובגין כך, אית משל במלייהו, דלא צחצחא
נבואתהון פדקא יאות, כמה דהוה ביה
במשה, דהוה צחצוחא בנבואתיה בכלא. בגין
דנהירו נפיק מעילא, מאתר דכל נהורין נפקין
מניה, ומטא לדרגיה, ומתמן יניק נבואתיה,
ונהיר, מה דלא הוה כדין לכלא, לכל שאר